

1. Ave Dies (Rangers - Plavci / B. Woodley)

1. D E_{mi} $F^{\#}mi$ G D E_{mi} $F^{\#}mi$ G
Když jitřní hvězda nebe rozední,
 D E_{mi} $F^{\#}mi$ G D E_{mi} $F^{\#}mi$ G
když slunce zajme stíny poslední,
 E_{mi} A $F^{\#}mi$ D
když mává mlha k loučení,
 G D A D G D A D G A D G D A D G D A
slyšte: zvony znějí, hlasy pějí: „Ave Dies“.
 H mi
R: Beruška sedmou tečku obléká,
 A D
cvrček ladí gajdy svoje ke koncertu, bláhovej.
2. Sovy, výři před chvílí šli spát,
o koncertě bude se jim zdát,
snad zítra budou s nimi hrát
to, co zvony znějí, hlasy pějí: „Ave Dies“.
R: Krtek oblík' sobě fráček svatební,
partituru pod paži vzal, taktovkou všem zamával.
3. Ten koncert každému bych slyšet přál,
to žádný bigband by snad nezahrál,
ta Múza stará je jak sen,
slyšte: zvony znějí, hlasy pějí: „Ave Dies“.
R: Navečer orchestr se rozchází,
aby druhý den se sešel nádherně hrát
to, co zvony znějí, hlasy pějí: „Ave Dies“.

2. Běžci dlouhých tratí (Rangers - Plavci)

1. E H E
Vítr mi hvízdá do uší a já běžím dál
 $C^{\#}mi$ A H
a ještě kilometrů víc než dost před sebou mám,
 A E
jako stroj běžím svůj veliký závod
 $C^{\#}mi$ $F^{\#}7$
jen proto, abych věděl, jak na tom jsem
 E H E A E
a cíl je zoufale daleko tam v dálce - za kopcem.
2. Ještě se cítím plný sil a mám chuť se rvát,
i já bych na stupínku nejvyšším viděl se tak rád,
do spěchu nutí mě vidina slávy,
rozum však říká: šetři síly a dech,
šetři si síly na finiš, jen klid a žádný spěch.
 $E(E)(F)$ $H(H)(C)$ $E(E)(F)$
R: To běžci dlouhých tratí ví, že platí pořadí v cíli jen,
 $H(H)(C)$ $E(E)(F)$
nic není dáno předem, i když vedem s velikým náskokem.
 $F^{\#}mi^7$ $(F^{\#}mi^7)(Gmi^7)$ $E(E)(F)$
Co když nás úprk bezhlavý
 $A(A)(B^b)$ $H(H)(C)$
naopak příliš brzo unaví?
 $E(E)(F)$ $H(H)(C)$ $E(E)(F)$
To běžci dlouhých tratí ví, že platí pořadí v cíli jen.
3. Ničí mě žízeň ukrutná a žár polední,
najednou zdá se mi, že neběžím, že jsem poslední,
mám chuť to vzdát, do trávy si sednout,
pak ale přece jenom vleču se dál,
konečně cíl je tu a já vím, že jsem neprohrál.
R:
 F C F
R: + [: to běžci dlouhých tratí ví, že platí pořadí v cíli jen. :]

3. Balíček karet (Rangers - Plavci / T. T. Hall)

E^7 A D A ...

- Rec:** Povím vám podivný příběh z války, který mi vyprávěl T. T. Taylor. Jeho hrdinou je voják a balíček karet.
Bylo to skoro na konci války. Po mnoha bojích, vítězstvích i nezdarech se hrstka vojáků dostala konečně do města, které leželo u hranic a kde byl také vojenský tábor. Druhý den ráno byla neděle, a tak hned ráno někteří vojáci odešli do kostela. Přišli pozdě, kázání už začalo. Vojáci proto vyhledali rychle volná místa, usedli a začali se modlit. Všichni, až na jednoho. Ten vytáhl z kapsy karty a začal je před sebou rozkládat jednu vedle druhé. Seržant, který vojáky do kostela přivedl, to spatřil a přivedl vojáka k veliteli.
„Proč jste přivedl toho vojáka, seržante?“
„Hrál v kostele karty, pane.“
Velitel se udiveně podíval na vojáka. „Můžeš mi to nějak vysvětlit?“
„Zajisté, pane.“
„V to doufám, protože jinak bych tě musel rádně potrestat.“
„Nuže, pane, víte, byl jsem celý rok v první linii a s sebou jsem neměl nic než tenhle balíček karet. Věřím však, že vás uspokojím čistotou svých myšlenek stejně, jako tyto karty uspokojily moji touhu po slově božím.“
A s těmito slovy začal voják své vyprávění.
„Podívám-li se na eso, vzpomenu si, že nad námi v nebi je jen jediný Bůh. Dvojka mi připomene, že bible má dvě části: Starý a Nový zákon. Trojka pak trojici Boží. Čtyřka, to jsou Marek, Matouš, Lukáš a Jan, evangelisté, kteří hlásali víru svatou. S pětkou vzpomenu na pět panen, které vyčistily lampy své. Bylo jich vlastně dest, ale jen pět bylo moudrých, a ty byly spaseny. Šestka znamená, že za šest dnů stvořil Bůh tuto zemi, a sedmička den, kdy odpočíval po své práci. Osmička mi připomene osm lidí, které Bůh zachránil, když seslal potopu na tuto zem. Byli to Noe a jeho žena, jejich tři synové a jejich manželky. Devítka mi připomene devět malomocných. I těch bylo deset, ale devět z nich Bohu ani nepoděkovalo. Desítka, ta má stejně bodů jako příkázání, která Bůh seslal Mojžíšovi a jeho lidu, příkázání, kterými se všichni řídíme, nebo která se aspoň snažíme plnit. Král mi opět připomene jediného pána nebes, královna blahoslavenou Pannu Marii a spodek, pane, spodek, to je ďábel.
Sečtu-li body na všech kartách, dojdu k číslu 365, stejně jako je do roka dnů. Je tu 52 karet jako do roka týdnů, 13 štýchů jako týdnů za čtvrt roku, 12 obrázkových karet jako měsíců v roce a čtyři barvy jako jaro, léto, podzim a zima. Jak vidíte, pane, ten balíček karet mi posloužil stejně dobře jako bible, motlítební knížka i kalendář.“
A, přátelé, ten příběh je pravdivý. Ten voják se totiž jmenoval T. T. Taylor.

4. Blues pátého koutu pokoje (Rangers - Plavci / J. Talley) 5. Brnění (Rangers - Plavci / Sanaugh, Austin)

*: Zkazil jsem si všechno sám,
v klidné řece plul můj prám,
osleplý klid ti časem přihlásí
jak břitva ostrou změnu počasí.

1. Všechno přišlo prostě tak,
nebylo vůbec, proč se bát,
byl prám dlouho v moři, na cestách,
až se zranil pod hladinou na skrytých krách,
denně namlouvám si, že by to tak mohlo být:
já zazvoním, ty mě necháš před bouří se skrýt,
v motelích vymýšlím si tuhle hru
a broukám na svém lůžku jedno blues.

R: Jedno blues, stejný blues
o tom, že tu má žena se mnou je
a stojí v pátém koutě pokoje.

2. I teď žiju na cestách,
kdopak ví o tvých adresách,
mám lístek, zatím nevím, kam to je,
na stání v pátém koutě pokoje.
Chtěl jsem mít hory v dlani, bod, a pohnout svět,
že na to stačím sám, to jsem se splet',
v motelích vymýšlím si tuhle hru
a broukám na svém lůžku jedno blues.

R:

1. Sbíráám věci, jež mi přijdou do rukou,
a jak léta jdou, na obtíž mi jsou,
teď brnění jsem získal s výhodou,
učenci se přou, z které doby jsou.

R: V Evropě v muzeích mě znají,
mé sbírky postrádají,
mí známí se mě ptají, nač je mám,
já ale nevzdám se jich rázem,
vždyť musel bych být blázen,
když nevejdou se na zem
a nevím, kam je dát.

2. Mám historiků rázem plný byt,
nemám chvilku klid, nelze nikam jít,
kdybych brnění měl ještě někdy chtít,
odmítám je vzít, v nohou chci je mít.

R:

R:

R: V Evropě v muzeích mě znají,
mé sbírky postrádají,
mí známí se mě ptají, nač je mám,
já ale nevzdám se jich rázem,
když nevejdou se na zem
a nevím, kam je dát.

6. Billy Špunt (Rangers - Plavci)

1. Když jako kluk četl v kovbojkách, chtěl rovnat sám se hrdinům,
nechal si mužně říkat Bill, ale zůstalo mu Billy Špunt,
jako každé, i on fotbal hrál, žádný tým ho nechtěl vzít,
[: byl malý, sláb, no Billy Špunt, tak k čemu by ho měli mít? :]

2. Víc bratr s léty mohutněl a táta ho měl proto rád,
on zůstal špunt, zato nesmutněl, ale uměl se i sobě smát,
a když rukoval, tak i četař se smál, komu že to velet má,
ale [: jednou i on překonal svoji malou výšku sám. :]

R: Billy překonal ji sám, Billy překonal ji sám,
jednou i on překonal svoji malou výšku sám.

3. A bratr, ten už zatím hrál za nejslavnější tým,
svůj díl štěstí by mu jistě přál, ale ono raději šlo s ním,
a pak jeden den si děti pár začlo jen tak s řekou hrát
a [: ze všech lidí jenom Bill měl odvahu se s vodou prát. :]

R: Billy překonal se sám, Billy překonal se sám,
život dal, aby zachránil, překonal svou malou výšku sám.

7. Buldok (Rangers / R. Rose, Delaney)

1. C Buldok, potkal jsem ho, G ptal se, co je zač,
 C A D
slibovaly jeho oči, že s ním budu dále klidný spáč,
 H
doma prý neplení a jenom spí,
 C A
co si uvaří, to sní,
 G C G D G
tak jsem ho vzal na byt a je nám dobře, to se ví.
2. Buldok neví to, že jsi mi byla medem,
buldok má to samé jako já - je jeden, jen jeden,
koneckonců je to změna, když mi v bytě chybí žena,
buldok se mnou bydlí ale rád,
zavolej mu někdy, můžete si zaštěkat.
- R:** E
Už nemám pro strach uděláno,
 A
večer nebo ráno já nejsem tu sám, nejsem tu sám,
 D
jak ty stejnou řečí láteří, když se pozdě zjevím u dveří.
- *** H
Buldok, to je pro mě přítel vážený,
 C A
nedrží nás spolu jenom zvyk,
 G C G D G
rozejdem se pouze, až nám jinde bude líp.
- R:**
- R:** Už nemám pro strach uděláno,
večer nebo ráno já nejsem tu sám, nejsem tu sám,
s buldokem životem plav, mám ho místo tebe, chachacha-
cha!

8. Černovlasá Lu (Rangers / G. Wyle, B. Olofson)

1. E
Černejš jsem jak to uhlí, jak tenhle vlak,
 H E
cestou mně nohy ztuhly, už je to tak,
v dálce mě ale čeká čínská holka Lu,
 H E
už děsně dlouho čeká v Lousianě Lu,
 H E
moje první láska Lu.
2. Makal jsem na Aljašce a holce psal,
že střádám prachy, pak že bych si ji vzal,
psal jsem, ať pořád čeká moje holka Lu,
ať na mě pořád čeká v Lousianě Lu,
moje černovlasá Lu.
- R:** $A(B^b)$ $E(F)$
Mám v Lousianě Lu, v Lousianě Lu,
 $H(C)$ $E(F)$
tam dávno mám svou černovlasou Lu.
3. Kámoš mě vzbudil s flaškou a se mnou pil,
ráno mi zdrhnul s taškou a jakej byl,
i když mě kámoš nakrk', já mám holku Lu,
nedám si nohu za krk, čeká na mě Lu,
dole v Lousianě Lu.
4. Čeká tam taky máma, na dvorek dá necky,
že sem byl vždycky štráma, vykoupu se hezky,
až budu ve své kůži, v čistým vohozu,
pod okny vezmu růži pro svou holku Lu,
pro svou černovlasou Lu.
5. F
Slunce už narůžovo natírá kraj,
 C F
když jsem dal holce slovo, tak mě tu maj',
i když jsou prachy v pytli, jsem tu ještě já,
 C F
některý už to chytly, než ta holka má,
 C F
než ta zlatá holka má.

R:

9. Colorado (Rangers - Plavci)

D *D⁷*
R: Colorado, Colorado, Colorado, z mládí tě znám,
G *G⁷*
Colorado, Colorado, Colorado, ráda tě mám,
A
jezer jas, vůni hor, pastviny divokých stád,
D
v lesích znám každý kout, krásné, krásné tě znát.

G
1. Léta touhy, zbožných přání,
C
čím víc toužím, život se sklání,
D *G*
už jenom pár chvil možná mi zbývá,
ještě sílu v nohách cítím,
C
chci zas jednou brouzdat se kvítím,
D *G*
jako dítě si pod skálou hrát.

R:

2. Pojď se mnou, mé prchlé mládí,
je to dávno, čas tak pádí,
tam jednou možná se vrátím,
starou cestou tam u té skály,
co se louky ve slunci pálí,
tam se vrátím, mé Colorado.

R:

10. Denver (Rangers / R. Sparks)

D
1. Svou károu jsem projížděl Texas,
Hmi
vez' nákladák až do Cheyenne,
D *G*
můj život je patřičně volnej,
D *A⁷* *D*
já toulám se, a proto jsem.

2. O dámy mám nulovej zájem,
k tomu zvyku mě už táta ved',
až přijel jsem do města Denver,
a tam se to změnilo hned.

D *G*
R: Projel jsem Saint Louis a Everleen,
D *Hmi*
projel jsem tisíce měst,
D *G*
snad nejhezčí holky má Denver, jó,
D *A⁷* *D*
tady je konec mejch cest.

3. Řek' jsem jí, když jsem ji potkal,
že podobnou rád bych si vzal,
jak věří, že pro ni se vrátím, chacha,
cestou domů jsem se smál.

4. Zas na trase jednou byl Denver,
je zvláštní, co může se stát,
jak navlíkám prsten svý milý,
já na faře začal se smát.

R:

5. My varujem ty pěkný pány,
co toulavý a volný jsou,
ať maj' zákaz v jízdě po Denver,
tam holky vám po krku jdou.

6. Kdo ulicí volně si kráčí,
ať raději pozor si dá,
vždyť nejhezčí holky má Denver,
s jednou jsem šťastnej i já.

D *G*
R: + vždyť nejhezčí holky má Denver, jó,
D *A⁷* *D*
s jednou jsem šťastnej i já ...

11. Drak od bílé skály (Rangers - Plavci)

R: C E F C
Drak od bílé skály byl kdysi moří král,
 F C Ami D^7 G^7
však posledních pár století ten drak by si jen hrál,
 C E F C
drak od bílé skály je jen dvouhlavý,
 F C Ami D^7 G^7 C
však hry zná všechny, co jich je, neb víc hlav více ví.

- 1.** C Emi F C
Tam k té bílé skále jednou zbloudil kluk,
 F C Ami D^7 G^7
v očích pět let údivu a v rukou vůni luk,
 C Emi F C
od té doby stále si chodil s drakem hrát,
 F C Ami D^7 G^7
nosil mu hračky s klíčkami a měl ho hrozně rád,
 C Emi F C
když pluli spolu v mořích, na stráž kluk stál,
 F C Ami D^7 G^7 C
lodě vlny skláněly, když drak jim pozdrav dal.

R:

- 2.** Drak - ten žije stále, ale chlapi stárnou dál,
hračky, šavle, síť, míč ustoupí jiným hrám,
léta běží dále, kluk už nechodí si hrát,
na cestách pak drakovi chybí kamarád.
Až půjdeš k bílé skále, kde drak čeká léta už,
řekni: „Draku, pojď si hrát,“ ať kluk jsi, i když muž.

R:

12. Dostavník (Rangers / N. Wodds, R. Sparks)

- 1.** Ami E
Můj dostavník se kymácí, jako když moře burácí,
 C Emi F C G C
ten se v světě neztratí, kdo se drží opratí.
- 2.** Na kolomaz, na tu nevěřím, já mažu jen sádlem medvědím
a vždycky všude bejvám včas, ať letní je či zimní čas.

R: C E Ami G C
Dál, dál, dál, dál, dál, dál,
 Emi F C G C Ami E
ten se v světě neztratí, kdo se drží opratí.

- 3.** Já banditovi za skalou ustřelím hlavu troufalou,
cestující veřejnost mě hostí whiskou každou noc.
- 4.** Já bejvám samá pokora, když vezu pana pastora,
a zpívám si celý den, když vezu holky z tančiren.

R:

R: C E Ami G C
Dál, dál, dál, dál, dál, dál,
 Emi F C G Fmi G C
ten se v světě neztratí, kdo se drží opratí.

13. Duby (Rangers - Plavci)

R: G D G
Duby, duby, jak duby - tolik síly v těle mám.
 G
1. G
Tvář mně oblak otírá, slunce dýmku připálí,
 D G
když skočím, tak zem pode mnou puká.

R:

- 2.** Horám hlavy usekám, dám ti, co v nich uvidíš,
v nich se to jen zlatem v mědi blýská.

R:

14. Hory a nížiny (Rangers / B. Gibson)

- 1.** D $\frac{D}{C}$ G D $\frac{D}{C}$ G D
Na horách vždycky je starostí víc,
 Hmi $F\#mi$ A
slunce tam svítí, když dole je stín,
 D $F\#mi$ G A
my v horách jsme rostli, a pak byl čas jít,
 D $\frac{D}{C}$ G D $\frac{D}{C}$ G A
stonaví láskou do údolí žít.
- 2.** Život se najednou rychle změní,
v nížinách barvy jsou tmavošedý,
a my, co jsme ve městě, vím akorát,
že se mi o kopcích může jen zdát.
- 3.** Tam v kopcích, tam za tou vysočinou,
mráčky jak peří tu lehce plynou,
tam život se probudí, přísný je řád,
ale vešel mi do duše víc, než chci já.
- 4.** My na horách neznáme tepanou mříž,
nábytek děláme z dubů a bříz,
když sejdem se, tak máme v stodole bál,
přál bych vám zažít náš výroční bál.
- 5.** Na horách vždycky je starostí méně,
slunce tam svítí, když dole je stín,
snad brzy to přijde, že překročím práh,
zase se vrátíme žít na horách.

15. Chvíli (Rangers - Plavci / Rintye)

1. $\begin{matrix} C & F & & C \\ F & & C & \\ & F & & C \\ F & & C & \end{matrix}$
Chvíli, poutníku, zůstaň chvíli jen,
nespěchej dál,
chvíli polož si hlavu pod ten kmen,
jak by tě zval,
 $\begin{matrix} G & & F \\ G & & F \end{matrix}$
pohleď, kraj podzimní jako malířův plášť se zdá, že
barev má víc, nežli dětské slabikáře,
 $\begin{matrix} C & F & & C \\ & & & \end{matrix}$
dál, nespěchej dál.
2. Chvíli žárlivá noc zahání den,
nspěchej dál,
chvíli polož si hlavu pod ten kmen,
jak by tě zval,
pohleď, kraj podzimní, jak leží ve zbytku slunce záře,
je jako sen spícího kulisáře,
dál, nspěchej dál.
3. Chvíli ranní ti rosa smočí tvář,
pospíchej dál
chvíli vzbudí se lehce les i stráň,
kdo by teď spal,
pohleď, kraj podzimní jak jinde vonným ránem dýchá,
rolí můžeš hrát jitřního milovníka,
jít teď musíš dál, teď musíš dál.

16. Jsi mým osudem (Rangers / K. Lehning, K. Stegal)

1. $\begin{matrix} E & & A \\ E & & H \\ E & & A \\ F^\# & & H \end{matrix}$
Jsi můj osud, jsi má radost, jsi mé trápení,
moje způsoby ti vadí čím dál víc,
denně máme stejné řeči, lekci mlčení,
a z mnoha důvodů ti nedokážu říct.
- R: $\begin{matrix} A & & E \\ H & & E \\ A & & E \\ H & & E \end{matrix}$
Jsi mým osudem, jsi mým osudem,
odpouštějme si své viny, lepší nebudem,
kdybych tě ztratil snad, na tebe dám si inzerát,
hledám dívku, které chci říct: jsi mým osudem.
2. Ještě není po všem, jednou pohnem se zemí,
jsi můj pevný bod, v mém bludném životě štít,
denně opouštíme stejné jméno na dveřích
a z mnoha důvodů ti nedokážu říct.
- R: $\begin{matrix} H & & E \end{matrix}$
+ hledám dívku, které chci říct: jsi mým osudem ...

17. Jullianne (Rangers - Plavci)

1. $\begin{matrix} Hmi \\ Emi & Hmi \end{matrix}$
Když mlžný závoj slunce zdvihá,
když začíná tam nový den,
nejhezčí, už jak to bývá,
 $\begin{matrix} Emi & Hmi \end{matrix}$
ze všech dívek Jullianne.
2. Popsat vám ji lze jen stěží,
slovník můj má málo slov,
její krásu hory střeží,
spatřit ji je smrti lov.
- R: $\begin{matrix} G & A & D & G & A & D \\ F^\# & Hmi & Emi & F^\# & G & Hmi \end{matrix}$
Když se bílý měsíc dívá, krade stín nad krajinou,
vychází ta, co je vílou, jméno má, jméno má, ó, Jullianne.
3. Kdo se dá tou zrádnou cestou,
její hlas kdo chtěl by znát,
ať se smíří s pravdou prostou,
se smrtí že jde si hrát.
4. Supí křídla koncert hrají,
kořist příští čekají,
kostí pár se v prachu válí,
slunce žár, žár je vybělí.
- R:
5. Zakletou je paní bílou
bez hradů a bez moci,
přes den paní, v noci vílou,
těžko jí pomoci.
6. Jenom přítel s čistou duší
supů bát se nemusí,
kdo se zná, ten ať to zkusí,
kdo se zná, kdo se zná, jen kdo se zná.

R:

18. Je ze mě tulák (Rangers / R. Sparks)

1. $\begin{matrix} D \\ A & G \\ D & A \end{matrix}$
Je ze mě tulák, je ze mě tulák,
je ze mě tulák, co chodí sám,
mý cesty stojej' za to, vedou všude, kam se dám,
tak se toulám, a tak se toulám,
jednodušež život mám.
2. Je ze mě tulák, osud mě zavál do New Orleans,
u starý kalný řeky plno správných míst,
sbohem jim dávám, sbohem jim dávám,
zpívám si svou píseň sám.
3. Je ze mě tulák, je ze mě tulák,
já měl svou milou, hezkou, věrnou milou,
Bůh je mi svědkem, že jsem ji měl hrozně rád
co mě to nutí, co mě nutí
nikde chvíli nepostát?
4. Má vina: je ze mě tulák, je ze mě tulák,
můj vlak se blíží, můj vlak se blíží,
na trati slyším z dálky smutný pískání
jedu zas dál, jedu zas dál,
nevím, co je stýskání.
- *: $\begin{matrix} D \end{matrix}$
Je ze mě tulák, je ze mě tulák,
od mříží mám vrytý věčný toulání ...

19. Křižník Bismarck (Rangers - Plavci / J. Horton, T. F. Frank)

1. Je léto jednačtyřicet, svět válka objímá
 a její náruč krutá daň první přijímá,
 i na mořích se střelí, my už „scooby-do!“ řvem dál,
 teď na mořích my vládnem, náš Bismarck je tam král.
2. Co děl palubu ježí, to hned bys nespočet',
 torpéda v bocích leží, tak mírná na pohled,
 stroje maj' sílu býků, hned plavbu změni v let,
 tak to je křižník Bismarck, zle dopad', s kým se střet'.

3. Dnem i nocí po něm slídí posádka lodí Hood,
 kapitán u svých lidí tak velkou vzbudil chuť
 na skalp křižníku Bismarck, tem musí dolů jít,
 jen na dně má svý místo, kdo ruší v moři klid.

- R: My najdeme tu ďábla loď, ta musí ke dnu jít,
 pak ukáže nám Bismarck, jak umí vodu pít,
 na pozdrav stačím poslat pod ponor něco rour,
 a pak z křižníku Bismarck zbude jenom vor.

4. Hood našel Bismarck, když týden v půlce byl,
 hned Bismarck začal pálit už na patnáct mil,
 v dýmu slunce zašlo, oheň svítil z děl,
 jen pár prken se našlo, když Hood se potopil.

5. Šest chmurných nocí už Hood na dně spí,
 celá marína strojí štaci bitevní,
 každá loď je na nohou po šest dlouhých dní
 a hledá Bismarck, že ho ke dnu připevní.

6. Nestačil se Bismarck sedmého dne skrýt,
 byl to křižník Arca, kdo zlomil ten klid,
 jak děla rychle pálí, Bismarck se otáčí,
 ten král a pýcha bitev se na dno teď tlačí.

- R: My našli jsme tu ďábla loď a přímo pod ponor
 svůj pozdrav jsme ji poslali, šlo jen o něco rour,
 já tuhle píseň zpívám jen, aby někdo znal,
 jak bublal ke dnu Bismarck, ten moří generál.

20. Květy dej (Rangers - Plavci / Hank Williams)

1. Přízeň dam, říkám vám, věc je zrádná,
 nikdy nepomůže vám knížka žádá,
 nabízím radu svou, co žena žádá,
 věřte, nezištně jen vám rád ji dávám.
2. Přijíždí dívka, s ní vlak se blíží,
 možná lodí, možná autem, možná zdviží,
 jak ji sám přivítám, hlavou víří,
 jediný dárek je, to vím, s ním se smíří.
- R: Květy dej, podívej, holky mládnou,
 neznám případ, dívku květ kdy nechal chladnou,
 činy své všechny dál těžko zvládnou,
 určité každá odpověď dá ti kladnou.
3. Přízeň dam, říkám vám, věc je zrádná,
 nikdy nepomůže vám knížka žádá,
 nabízím radu svou, co žena žádá,
 květy dej, bez nich je láska marná.

R:

R:

21. Kopej hrob můj (Rangers - Plavci)

1. Kopej hrob můj lopatou zlatou,
 hrob můj kopej lopatou zlatou,
 kopej hrob můj lopatou zlatou,
 budu spát, v něm brzy budu spát.
2. Příběh můj všední končí,
 příběh můj všední končí,
 příběh můj všední končí,
 budu spát, lehký jak peří budu spát.
3. Kámen se v horách jak démant blýská,
 kámen se v horách jak démant blýská,
 kámen se v horách jak démant blýská
 v zemi té, kam sám se ubírám.

- Rec: Můj pane, byl jsem prostý a obyčejný po celý život a za své
 hříchy jsem zaplatil tam dole, a jsem pořádně hrdý na to,
 že
 jsem tady, jenom jedna věc mi pořád vrtá hlavou. Slýchal
 jsem povídat o tom, že tady budeme jen tak polehávat, po
 celý čas hrát na harfy a tak všelijak. Jestli to tedy má být
 takhle, tak chci jít pryč, pryč, teď hned! Vždyť jedna
 z nejhorších dob které jsem zažil v celém životě byla, když
 jsem ležel v žaláři a nic nedělal. A já rád dělám, pane,
 a věřte, umím dělat dobře. Vždyť já jsem s chlapci posta-
 vil
 ty nejkrásnější silnice, tak to by ti přece srdce nedalo,
 abys' pro mě nenašel nějakou práci. Víš, byl bych ti hrozně
 vděčný, a vlastně se mi zdá, že některé ty tvoje cesty ze
 zlata by potřebovaly opravit, a s chlapci bychom to hrozně
 rádi udělali. Víš, jak to myslím, víš?

4.=1.

5.=2.

22. Kdo má právo (Rangers - Plavci / David Ante)

- A H A E H E*
 *: Kdo má právo, kdo má právo, kdo má právo?
- E*
 1. Dávno už lidé touží znát pravidla hry, již musí hrát,
C#mi
 kdo nechal jen bezhvězdou noc, dům zakryl slunce, kdo má moc,
A
 ta otázka, co je náš svět, stále znovu vrací se zpět:
H E
 kdo má právo?
2. Když všichni lidé chtějí žít a ruku v ruce spolu jít,
 hrát si a smát se, pracovat, přát štěstí jiným, milovat,
 proč kdosi lásku jejich srdcím skryl a do dvou řad je postavil,
 kdo má právo?
- C#mi*
 3. Slyším výstřely stále znít, i tamti lidé chtějí snít,
G#mi
 přijde však povel „jděte vpřed, nabíjet, střílet, zabíjet,
A
 zahodte sny a jděte dál,“ kdo vlastně jim ten rozkaz dal,
H E
 kdo má právo?
- A(B^b) H(C) E(F) C#mi(Dmi)*
 R: Když duše zůstává nemá, odpověď dluží i cit,
A(B^b) H(C) E(F) C#mi(Dmi)
 i když hra pravidla nemá, rozum měl by je najít,
A(B^b) H(C) A(B^b) E(F) H(C) E(F)
 kdo má právo, kdo má právo, kdo má právo?
- F*
 4. Dál a dál tisíce let v agonii točí se svět
Dmi
 lhostejný k lidským nadějím, jak velká houba roste dým
B^b C
 a touha dál je pouhý sen, proč je to tak, proč je to jen,
F
 kdo má právo?
- Dmi*
 5. Kdy přijde lidské víry den, kdy pravidla k té hře najdem,
Ami
 nejsou snad v hradbách, sklepeních, ve spisech nebo v horách knih,
B^b
 neskrývá je snad zbraní hráz, jsou snad ve hvězdách nebo v nás,
C F
 kdo má právo?
- R:

23. Když náš dědek pálí whisky Rangers / N. Wodds, V. Holtzman (rangers)

- C C⁷*
 1. Náš dědek když pálívá whisky jak med,
F C Ami
 že kdekdo se přihrne, na to vem jed,
C C⁷
 jak z komína nad kůlnou vyletí čoud,
F C Ami
 hned každý ti přísahá: v krku mám troud.
G C C⁷ Ami
 R: V tý whisky, v tý whisky, v tý kukuřičný, jenom v ní,
D⁷ G⁷ C (G⁷)
 chtěj' máčet si pysky a opít se s ní.
2. Pan poštmistr na pár dní zavře svůj krám,
 má ze všech svejch papírů žízeň jak trám,
 a honáci utečou od kravskejch stád,
 vždyt' na našem dvorečku musej' se přát.
- R:
3. Náš banjista šilhavej furt aby hrál,
 vždyť holky hned pořáda' v stodole bál,
 tam vlezte si na seno za holkou chlap
 a k nejedné do roka přiletí čáp.
- R:
4. Jen šerif se vytrácí v tenhle ten čas,
 vždyť musel by postřílet většinu z nás,
 však tahleta merenda, to račte znát,
 ta skončí, když dědek je ztuhlej jak drát.
F C G⁷ C
 R: + chtěj' máčet si pysky a opít se s ní ...
- ## 24. Kouzelník (Rangers - Plavci / Donald Leroy Earl, Hershel P. Nixon)
- E A*
 1. Když jsem měl bratru asi tak pět a půl let,
H E
 zdál se mi vážně velice prostý svět,
A
 táta s mámou přáli si někoho ze mě mít,
H E
 já ved' si svou: bude ze mně kouzelník.
E(E, F) A(A, B^b)
 R: Co račte si přát, já splním rád,
H(H, C) E(E, F)
 snad chcete-li létat či se u moře hrát,
A(A, B^b)
 co račte si přát, já splním rád,
E(E, F) H(H, C) E(E, F)
 a jakékoliv přání, stačí rukou ukázat.
2. Když po létech přešlo mě stále jen si hrát,
 co kázala mně máma, začal jsem vážně brát,
 dál přišla starost, jaký povolání vlastně chtít,
 jedno znal jsem jistě: nebude to kouzelník.
- R:
- F B^b*
 3. Není to tak dávno, přišel mně můj syn říct:
C F
 „Ahoj, tak jsem tady, táto, já už vím, čím chci být.“
B^b
 Já se jen usmál a zachovat chtěl jsem klid,
C F
 však překvapil mě tím, že řek', že chce být kouzelník.
F C F
 R: + a jakékoliv přání, stačí rukou ukázat ...

25. Král silnic (Rangers - Plavci / Roger Miller)

1. Každý den stejný svět plný je splínu, běd,
ráno se vstává v pět, šetříš zbytek cigaret,
„najměte vůz si hned,“ žebroníš u všech cest,
když někdo naloží ti hřbet, hned jsi silnice král.
2. Boty znaj' tátův křest, tvůj kabát děr má šest,
s nákladem, všechna čest, honosný máš králů vzhled,
padesát centů snes, jestli se vyspat chceš,
ráno, když přivstaneš si v pět, hned jsi silnice král.
- R: Na cestách vesnice i osady znáš,
znáš jejich jména a poslepu tvář,
však každý monarcha, když vládl, bděl,
tak nikdo silnic krále jet poslepu neviděl.
- 3.=1. + hned jsi silnice král ...

26. Lenka (Rangers - Plavci / Roger Miller)

1. Zrána i zvečera už celý rok
za ní se točím víc, nežli je vhod,
je to můj problém a denně ho mám,
jsem na štíru s kuráží, bázlivý a sám.
- R: Jen jak Le-Le-Le-Le-Le-Lenku vidím venku kolem jít,
Le-Le-Le-Le-Le-Lenku na chvílenku chci mít,
hej, to by bylo, hej, bylo milo, kdybych ji znal,
Le-Le-Le-Le-Le-Lenku na chvílenku bych si přál.
2. Jsem v tom až po uši a možná i víc,
když potkám ji, dělá, že netuší nic,
dělá, že neví, že tamhleten pán
jsem já, trochu červeně vystínován.
- R:
3. Vůbec nic na věci to nemění,
že přestal jsem na dálku plát červení,
co všechno já zakusil s touhle slečnou,
než jsem se stal její milou tečnou.
- R:
- R: + Le-Le-Le-Le-Le-Lenku na chvílenku bych si přál ...

27. Láska je věc kouzelná (Rangers - Plavci)

1. Láska má je láska tvá, v duši hřeje sílu dá,
kdo ji nezná, ať to zkusí, láska je věc kouzelná.
2. Když mám s tebou večer jít, začnou se mnou čerti šít,
celý den jsem jako ve snách, jenom s tebou chci už být.
- R: Tenhle obraz dobře znám, často mívá nový rám,
bojím se chvíle té: rám bude sám.
3. Láska je jak vína číš, nesmíš přebrat, dobře víš,
když znáš míru, můžeš smát se, a když ne, tak uvidíš.
- 4.=1.
5.=1.
6.=1.
7.=1.

28. Mississippi (Rangers / R. Sparks)

- R: Dál, Mississippi, val se dál,
líná řeko, val se dál,
val se dál z Dixie, ať můžou lodě plout,
tak val dál svůj mocnej líněj proud.
1. Proudý týhle řeky dávno znám,
klikatí se krajem jako šrám,
ta mocná vodní čára má dlouhé vinutí, jó,
a tak se ženu denně k vyplutí.
- R:
2. Snad sto let už mě nosí říční proud
a z parní lodi zdraví každěj kout,
jo, Springfield a Memphis má spoustu krásnejch míst,
ale pravej život je až v New Orleans.
- R: Dál, Mississippi, val se dál,
líná řeko, val se dál,
val se dál z Dixie, ať můžou lodě plout,
tak val dál svůj mocnej líněj,
dál svůj mocnej líněj,
dál svůj mocnej líněj proud,
tak val dál svůj mocnej líněj proud.

29. Modrý měsíc (Rangers - Plavci)

[: Na tvůj dům modrý měsíc stále svítí,
G F
svítí na tvou lásku nevěrnou,
G C
na tvůj dům modrý měsíc stále svítí
G D G
tou svou kulatou zlatou lucernou.
C G
Dříve nežli spočítám hvězdy kolem měsíce,
C G F
najdu tu, co nevádí jí, že nemám tisíce.
G C
Na tvůj dům modrý měsíc stále svítí
G D G
a svítí na tvou lásku nevěrnou. :]

30. Mám rád swing (Rangers - Plavci / D. Wilson)

1. Synkopy znát co kluka mě učili,
D G
noty byly jen snem zlým,
D
na piáno hrát mě etudy nutili,
E A
já myslel, že vzteky ho sním,
D
vtom pustil mě hněv, když odkudsi zazněly
G E
trubka, trombón, klarinet s ním,
G A D G
vždycky vřela mi hned v žilách krev,
D A D
když slyšel jsem, že hrají swing.

R: Mám rád swing, a ne málo,
A
mám rád swing, už se stalo,
D G
a tak zahrajte mi dixieland,
D A D
vždyť přece řek' jsem vám, že mám rád swing.

2. Překvapení se rodiče dožili:
„mámo,“ řek' jsem, „ženit se mám,“
kdo je ta šťastná, se ohromně pídili,
„věřte, ji jen z tanečních znám,“
často ulicí temnou jsme bez cíle bloudili,
v kavárně si dali jen drink,
vždycky vřela nám hned v žilách krev,
když slyšeli jsme: hrají swing.

R:
3. Bačkory mám, kolem děti se batolí,
vyprávím, jak synkopy zní,
celý týden však jsem jako na trní,
proč to je, to jenom já vím,
sobotní noc se blíží a snad doma
zbyl by jenom podivín,
vždycky vřela mi hned v žilách krev,
když slyšel jsem, že hrají swing.

R:
D G
+ zahrajte mi dixieland,
D A D
vždyť přece řek' jsem vám, že mám rád swing ...

31. Nedávno byl jsem školák (Rangers - Plavci / M. D. Hughes, J. Mac Rae, B. Morrison)

1. Jsem vyzrálý muž, a vyznám se už
C F
ve všem, v čem vyznat se mám,
G
vím, na co kdy dát, jak vlivným se stát,
C
vím, kdy mám bodnout loktem a kam,
měním se s věkem, ač bojím se změň
F
věcem je líp tak, jak jsou,
G C Ami Dmi
nechápu jen, jak někdo může mít pravdu,
G C C# D
když já mám tu svou.

R: Nedávno byl jsem školák a zvlád' kdovíkolik tříd,
A D
nedávno bral jsem rozum, a tak měl bych ho také mít,
E
moudrost je smyšlenka holá, stokrát se směj nebo plač,
A G A D C# C
nedávno byl jsem školák, jen nevím, co teď jsem to zač.

2. Jak brilantně ovládám volant i stroj,
když v zatáčce předjíždím vůz,
jsem roztomilým a šenk vybilím
natošup, to je další mé plus,
na práva žen dívám se spatra,
starám se spíš o fotbal,
řvu „soudce ven!“, v tom nikdy neznal jsem bratra,
a neznám ho dál.

R: + nedávno byl jsem školák ...

32. Nejmoudřejší doktor (Rangers - Plavci)

*: I doktor nejmoudřejší poví: je to jistě holka či kluk.
G C G
1. Dobrý den, paní, jaký máte problém, dobrý den,
D
věřte, že vám pomůže má rada, věřím, a rada,
G C
nemůže každý lékařskou vědu znát, to nemůže,
D G C G
profese má mně přímo velí na taje těla radu vám dát.
2. Řekněte mi, vážený pane doktor, tak, paní, co vás trápí,
a vy to víte, vaši moudrost vidím v tváři, moudrý, to já jsem,
to ano,
prozradte prosím, co skrývá moje hrud', tak to vám, paní,
nepovím,
zda moje dítě první bude holka anebo kluk.

R: Osud z lidí ženy a též muže dělá,
C G
za chvíli vám to, paní, bude fuk,
C G
před tímhle zatím hoří věda celá.

*:
R:
*:

33. Neplač, malá (Rangers - Plavci)

1. F Neplač, malá, F_7^7 neplač, malá, B^b to ti nesluší, F
 Gmi C^7
 už zítřejší ráno ti slzy usuší,
 B^b F B^b F
 uvěříš, že brzy zmizí zklamání,
 C^7 F
 připít si pak půjdem na další setkání.
2. Snad nevěříš, co jiní o mně ti říkají,
 to mohou dělat druzí, co tebe neznají,
 jak s rosou slzy zmizí, pak budu každý sám,
 až uvidím tě jednou, tak snad ti zamávám.
3. Neplač, malá, neplač, malá, a jdi uz klidně spát,
 už nebudu si nikdy s tvými vlasy hrát,
 tady nám stopy končí, tady se rozchází,
 je to jen spadlý listí, který se rozhází.
4. A když se zítra vzbudíš a bude svítání,
 uvidíš, jak slunce mlhu rozhání,
 všechny stíny zmizí, zas bude slunce hřát,
 a když mi řekneš: čekej, já počkám rád.

34. Nos pro trable (Rangers - Plavci)

1. G Já jsem člověk, který zatím to nikam nedotáh', A^7 D^7
 G A^7 D^7
 ať jdu, kam chci, upadnu, jak překročím svůj práh,
 G A^7 D^7
 kdybych jednou v kartách vyhrál, v lásce mám smůly dost,
 A^7 D^7
 že se mně to nezdaří, za to může ten můj nos.
- R: G Jako já má snad někdo nos pro trable stavěnej, C
 D^7 G
 kdo jej nemá, je mu hej, nos pro trable stavěnej.
2. Jednou jsem jel po dálnici a ohromně jsem to hnal,
 koukám - za mnou jede vůz, tak závod jsem s ním dal,
 báječný jsem držel tempo, větší, než jsem měl,
 za mnou zněly sirény a já domů pěšky šel.
- R:
3. Tak jsem začal s muzikou a rázem se proslavil,
 hned se lovec talentů neprodleně dostavil,
 řekl: „Milý pane Dufek, určitě byste byl brzy slavný,
 ale jak se tak dívám na váš obrovskoj nos,
 vy to s ním nemůžete daleko dotáhnout.“
- R:

35. Na start (Rangers)

1. G Hned, jak slyším povel „na start“, tak do toho chci jít C G
 D $G (F C)$
 a závod může nastat, já chci svou šanci mít,
 C G
 mně nohy jenom letí jak hnaný cyklónem,
 D $G F C$
 a tak se ženu k cíli, už tam čekaj' s diplomem.
2. Hned, jak slyším povel „na start“, tak mi nohy vyletí
 a energie příboj, boj, boj, to je jejich prokletí,
 mně k cíli hlavu nesou, jinak ani nemohou,
 já na tartanu pluju jak Ikaros oblohou.
3. Hned, jak slyším povel na start, tak já se vymrštím,
 jsem soupeř, žádněj bastard, k cíli vypuštěný džin,
 a tak svůj závod běžím, propoceny na atom,
 jen v dresu svého týmu já běžím maratón.
- 4.=2.

36. Nejde zapomenout (Rangers - Plavci)

1. C Počasí se tohle léto zkazilo, G C
 A^7 Dmi $\frac{Dmi}{C}$ G
 vyčítám si, co kdy bylo, nebylo,
 F C Ami
 krátká řeka někdy má klikatý proud,
 C G C
 ztratí sílu, kdo chce v prudkém proudu plout.
2. Počasí se tohle léto zkazilo,
 ach, můj bože, komu by se líbilo,
 každěj den ještě slyším, jak poplujem dál,
 bože, do tvých mlýnů asi ďábel vybíral.
- R: F G C
 F G C
 [: Nejde zapomenout, když přestanou struny hrát,
 nejde zapomenout čekání na zázrak,
 A^7 Dmi F
 dneska černý, nejsmutnější ráno je,
 C G C
 přišlo smutný psaní, zes' došel do ráje. :]
- R: F G C
 F G C
 Nejde zapomenout, to nejde, nejde zapomenout,
 nejde zapomenout, to nejde, nejde zapomenout ...

37. Otec a syn (Rangers - Plavci)

1. $\begin{matrix} Emi & Ami & Emi & Ami & Emi \\ \text{Řemeslo zlý a starý mám, těžko se líbit bude vám,} \\ C & D & G & Emi & C & D & H^7 \\ \text{mě nikdo z lidí nemá rád pro úřad můj - jsem, prosím, kat.} \\ Emi & Ami & Emi & Ami & Emi \\ \text{Řemeslo zlý a starý mám, snad jednou odpustí mi Pán,} \\ C & D & G & Emi & C & D & H^7 \\ \text{má práce chutná mi jak blín, vždyť rukou mou pad' i můj syn.} \\ C & D & Emi & Hmi \end{matrix}$

R: Ruce měl v poutech svázaný, na očích šál, ten lesů král
 $\begin{matrix} C & D & G & H^7 \\ \text{a jako sbor chór krkavčí,} \\ C & D & Emi & C \\ \text{ruce měl v poutech svázaný, na očích šál, a já se bál} \\ D & H^7 \\ \text{vykonat práci popravčí.} \end{matrix}$

2. Splený vlasy, vrásek pár, z bejvalý krásy zbyl jen cár,
 zato má rubáš s oprátkou, tam pod ní skončí cestu svou.
 Sedraný šaty a drsná tvář, on trochu krad' a byl to žhář,
 byl pozdní večer, první máj šel spát, a zde s ním stál - já,
 jeho kat.

R: Pod černým trámem s oprátkou, tam dokonal ten lesů král,
 a jako sbor chór krkavčí,
 pod černým trámem s oprátkou já povinnost svou vykonal,
 dřív otec jen, teď popravčí.

$\begin{matrix} C & D & G & Emi \\ \text{[: Osud si umí divně hrát: otec a syn - zloděj a kat, :]} \\ C & D & G & Emi \\ \text{osud si umí divně hrát: otec a syn - zloděj a kat,} \\ G & Emi \\ \text{[: : otec a syn - zloděj a kat ... :]} \end{matrix}$

38. O málo víc (Rangers - Plavci)

R: $\begin{matrix} C & C^7 & F & C \\ \text{O málo víc dej lásky dnes, o málo víc dej štěstí dnes,} \\ & D^7 & G^7 \\ \text{o málo víc těchhle věcí dej, k tomu vůli měl bys mít,} \\ C & C^7 & F & C \\ \text{o málo málo den smutnej znej, o málo málo zlej slovník znej,} \\ & D^7 & G^7 & C \\ \text{o málo málo těchhle věcí znej, bude lidem kolem tebe líp.} \end{matrix}$

1. $\begin{matrix} C & C^7 & F & C \\ \text{Jó, můj táta, ten mi kázal: „Hochu, jednu radu k srdci ber,“} \\ & D^7 & G^7 \\ \text{tak jsem tedy hrával se všema jen vždycky fér,} \\ C & C^7 & F & C \\ \text{tuhle píseň, tu mě učil hrát, řekl: „V paměti ji vždycky měj,“} \\ & D^7 & G^7 & C \\ \text{a já mu slíbil, že ji budu znát, i když osud byl by pro mě zlej.} \end{matrix}$

R: 2. Verše здаj' se nám tak prostý, ale hodně smyslu v sobě maj',
 já je musím zpívat postý, jen ať tuhle píseň všichni znaj',
 víte, smůly trochu, trochu štěstí, tyhle váhy každej v rukou 4.=1.
 má,
 jenže štěstí, a na tom záleží, všední den lidem hezcí dá.

R: $\begin{matrix} C & C^7 & F & C \\ \text{+ [: o málo málo den smutnej znej, o málo málo zlej slovník znej,} \\ & D^7 & G^7 & C \\ \text{o málo málo těchhle věcí znej, bude lidem kolem tebe líp. :]} \end{matrix}$

39. Orchidej (Rangers - Plavci)

R: $\begin{matrix} D(D^\#) & Hmi(Cmi) & Emi(Fmi) & A^7(B^\#7) \\ \text{Jí dej jenom lásku, již sám budeš ctít,} \\ D(D^\#) & Hmi(Cmi) & Emi(Fmi) & A^7(B^\#7) \\ \text{máš z hedvábí lesku proti nesnázím štít,} \\ D(D) & D^7(D^\#7) & G(G^\#) & Gmi(G^\#mi) \\ \text{na milión dní vzácnou orchidej,} \\ D(D^\#) & Hmi(Cmi) & Emi(Fmi) & A^7(B^\#7) & D & Hmi & Emi & A^7 & (D^\# & G^\# & A^\#) \\ \text{čistou jak sníh, jenom tak čistou lásku jí dej.} \end{matrix}$

1. $\begin{matrix} D & Hmi & Emi & A^7 \\ \text{Láska se krátí, láska je čas,} \\ D & Hmi & Emi & A^7 \\ \text{kde můžeš se ptáti, kam zmizel tvůj hlas,} \\ D & Hmi & Emi & A^7 \\ \text{víc po ní touží, kdo znal jednou půst,} \\ G & A & D & A^7 \\ \text{blátem, louží jde pro dech těch úst.} \end{matrix}$

*: $\begin{matrix} D & Hmi & Emi & A^7 \\ \text{Jí dej jenom lásku, již sám budeš ctít,} \\ D & Hmi & Emi & B^b \\ \text{máš z hedvábí lesku proti nesnázím štít.} \end{matrix}$

2. $\begin{matrix} D^\# & Cmi & Fmi & B^{b7} \\ \text{Mně toulavá krev v žilách snad z koní dvou se slila,} \\ D^\# & Cmi & Fmi & B^{b7} \\ \text{já šel denně cestou, já šel světem sám,} \\ D^\# & Cmi & Fmi & B^{b7} \\ \text{získal jsi lásku, vše dej klidně v sázku,} \\ G^\# & B^b & D^\# & B^b \\ \text{děj skončil, na štěstí jsi sáh'.$

40. Oh Shenandoah (Rangers - Plavci)

1. $\begin{matrix} F & Ami \\ \text{Oh Shenandoah, už cestu mám,} \\ B^b & F \\ \text{cestu tam, kam ptáci letí,} \\ & Ami & B^b & C & F \\ \text{k modrým vodám tvým se skláním, oh Shenandoah.} \end{matrix}$
2. $\begin{matrix} \text{Já vím, proč křídla chtít,} \\ \text{letět tam, kde proud tvůj mizí,} \\ \text{přes celý Maryland se vlny valí, oh Shenandoah.} \end{matrix}$
3. $\begin{matrix} \text{Žal svůj chceš moři dát,} \\ \text{vem i můj a nes ho chvíli,} \\ \text{síla tvá i lesy kácí, vem i můj.} \end{matrix}$

41. Pár koní (Rangers - Plavci)

1. G
Pár koní mám, sotva změní
se něco na tom, že je mám,
 F
chci si vyjet na nich sám, jen s tebou,
 G
smůla vždycky zmaří můj plán.
2. Kolik pánů po tomhle touží,
jen mně se splnil ten sen,
do sedla si má dívka sedá,
leč vtom se přetrh' jí třmen.
3. Jindy jen tak spolu jedem cestou lesní,
jsem rád, že les patří jenom nám,
když vtom se proti nám zjeví mistr lesník,
„je to smůla,“ povídám.
4. Diga hou, diga hou, diga hou,
„kam to jedou?“, vece lesník s tváří brunátnou,
„vari odtud!“, volá, holí hrozí,
kuje pomstu nesmírnou.
5. Pár koní mám, sotva změní
to nějak zásadně můj plán,
chtěl jsem vyjet na nich sám, jen s tebou,
 $G F G F G F G \dots$
raději do vozu je zaprahám.

42. Plavci (Rangers - Plavci)

1. G Emi
Plavíme se spolu po řekách všem ženám pro radost,
 $G C G D^7 G$
ať stará nebo mladá, tak navždy ztratí zlost.
- R:** $C G Emi$
My zpíváme si o dívkách a máme v rukách moc,
 $G C G D^7 G$
že na kterou si sáhnem, ta nikdy nezná noc.
2. Jednou plavá nebo černá, to přece je nám fuk,
každá nám říká: buď můj, ty jseš moc příma kluk.
3. To říkají nám v Atlantě a v Coloradu zas,
snad taky řeka Shenandoah uslyšela ten špás
- R:** My na to jenom kýváme a zase jedem hned,
abychom zase jinde spustili ten náš band.
4. Jenom jeden z naší klády se ženou šel na břeh
a dodnes smutně říká: že jsem vás neposlech'!
5. Teď mám už starost o syna, jak vychovat ho mám,
aby se z něho nestal člověk zralej pro flám.
- R:** S tím práce je, vám povídám, a v noci špatně spím,
být o tři roky mladší, tak víc se nežením!
6. To je pro nás příklad správný jak sobě počínat,
[: když při měsíčním stínu zeptá se: „Máš mě rád?“ :]

43. Profesor (Rangers - Plavci / Ch. G. Chevallier)

1. $G A D$
Soustředte se, milí žáci, máme látku obtížnou,
 $C G D G$
dvakrát za rok se vám vrací zkoušky, jež vás neminou.
2. Chápu, že se rozrušením občas zatřese vám hlas,
dopřejte si uklidnění, než nastane zkoušek čas.
 $C G C G D G$
- R:** Ó, dejte nám svou lekci, jak hrát banjo.
- Rec:** Zahrajte nám na banjo ...
No dobře, udělám vám radost.
A kdo vlastně banjo vynasal?
Je, prosím, pravda, že banjo přinesl do Evropy asijský ku-
pec
Ři-ho-šek?
To je pravda, ale málo se ví, že u nás vykoval první banjo
lidový umělec a podkovář Jirí Hošek.
3. Čtyři struny, pátou kratší, zvládnout musí každý žák,
prsty v divém rytmu stáčí, kdo chce dobře banjo hrát.
4. Znovu sejdem se v lavicích, až nám zkoušky pominou,
spolu oslavme start školní pak banjovou hodinou.
- R:**

44. Pole s bavlnou (Rangers - Plavci / Huddie Leadbelly)

1. $C C^7$
[: Pane můj, co v nebi je tvůj dům,
 $F C$
má máma můj život dala katům,
 $(G^7) G^7(C) (F) (C)$
katům svým v polích s bavlnou. :]
- R:** $C^7 F$
Den za dnem kůže zná bič katů,
 C
vidíš jen černý záda bratrů,
 G^7
jak tam dřou v polích s bavlnou,
 $C C^7$
to, co znáš ty v Lousianě,
 $F C$
černý záda znaj' i v Texarcane,
 $G^7 C F C$
i tam jsou v polích s bavlnou.
2. [: Já vím, brzy musí přijít soud,
černý záda práva na něm vyhrajou,
boží soud v polích s bavlnou. :]
- R:**
3. [: Chtěl bych jít na potem vlhký lány,
tak řekni, pane můj, černý zvoň hrany
katům mým v polích s bavlnou. :]
- R:**
4. [: Dnes měj, pane, co v nebi je tvůj dům,
mou duši, když život patří katům,
katům mým v polích s bavlnou. :]
- R:**

45. Poutník s kytarou (Rangers - Plavci)

1. C G^7 C C^{maj7}
Já prošel už tisíc milí snad,
 C E_{mi} D_{mi} G
poutník jsem s kytarou,
 C C^7 F D_{mi}
i když trávíme spolu všechnen čas,
 C G^7 C G
přesto je mi stále vzácná zas.
2. Bez těch pár strun nemoh' bych už být,
poutník jsem s kytarou,
jak smutno by mně bylo bez ní pak,
zůstal bych sám jak na moři vrak.
3. Opírám se o ni řádku let,
poutník jsem s kytarou,
jak velká asi patří strunám daň,
že neuměle hladí je má dlaň?
4. Když náhodou se někdo bude ptát,
proč jsem rád s kytarou,
jak věrný přítel totiž nezná lhát,
je toulek symbol a všech poutníků znak.
5. Já prošel už tisíc milí snad,
poutník jsem s kytarou,
[: když toulám se s ní prachem cizích cest,
touhu po domově pomáhá mi snést. :]

46. Pes suverén (Rangers - Plavci)

1. C F C G C
Žil jsem sám jak v plotě kůl třicet let a ještě půl,
 F C G C
nač bych dyl tu tíhu nes', žiju dál, však se mnou pes,
na ulici štěně to já našel jsem přejeto
 G C
a potom dlouhé dni mu věnoval svou péči nevšední,
bifteky a roštěné měl k jídlu řádně maštěné
 G C
a ještě nedojed' a už měl další přání praštěné,
ze štěněte už je dnes dospělej a velkej pes
 G C
a je mi neúplatně věren, avšak hroznej suverén.
2. Všechno zná a všechno ví, chci něco říct - on to dopoví,
starost má, kdy chodím spát, co obědvám, kdy budu brát,
tuhle zlostí třesa sa, že mě slyšel v rozhlase,
a tak že správnou dikci ode dneška se mnou bude dřít,
tak jsem v kapli zaplakal, pštrosici jsem pštrosa dal,
i naolejovanou Julii jsem odolejoval,
krkem brk jsem musel dát, roli lorda Rolfa hrát,
nežli konečně byl spokojen můj pes - ten suverén.
3. Můj byt psi už bouda je, ve mně pes má lokaje,
vezme tašku na zemi a pak takto káže mi:
skočíš tamhle do krámu a koupíš kilo salámu
a potom vedle v masně vezmeš krásně tučný uzžený,
pak naproti v Pramenu mi koupíš Plzeň chlazenú,
a ty se za odměnu zastav do bufetu na menu,
a tak běhám po městě a koupím nákup za dvě stě,
a pak, když přijdu, dá se do kontroly cen, ten suverén.
4. Jednou takhle nad ránem zvolal jsem: pryč s tyranem,
než tak dále žít s ním, raději se ožením,
nato pes mě zavola: tak řekni, koho by sis vzal,
jestliže Ludmilu, tak tu bych ti nedoporučoval,
ta má nohy hubené, a pak: chce Pepu, tebe ne,
a jestli máš na mysli Marii, tak přímo říkám „ne!“,
Božena je bez věna a Hana je moc prohnaná,
a Pavla - to je známej škrob, ta má hluboko do kapsy,
řek' jsem, že mě napadá, že zbývá už jen Milada,
a on řek': nepřichází v úvahu, ta nemá ráda psy!
- *: C F C G C
Jako dřív vše zůstává, a kolik já už moh' mít žen,
 F C G C
koukněte, ta postava, jenže ten pes je suverén!

47. Pojď ven (Rangers - Plavci)

A
R: Pojď ven, pojd' ven, město už zhasíná,
E
pojď ven, pojd' ven, táta už nehlídá,
A
pojď ven, pojd' ven, velká je touha má,
E *A*
nechci už tak dlouho sám tady stát.

- A* *A*⁷
1. To bylo tenkrát a nebyl už máj,
D
to bylo tam, co stojí ten háj,
E
tam jsem svou milou za ruku vzal,
A
teď mi to dochází, jó, jsem si dal.

R:

2. Říkám jí: lady, vy jste můj svět,
vás jako ženu vzal bych si hned,
vyběhne táta a volá mě zpět:
pojď sem, ty lumpe, cos' dceru mi svedl.

R: Pojď sem, pojd' sem, cestu ti ukážu,
pojď sem, pojd' sem, kosti ti zpřehážu,
pojď sem, pojd' sem, jestli chceš do domu,
musíš si, synečku, dceru mou vzít.

48. Rákosí (Rangers - Plavci)

1. Když rákosí větrem se chví,
F *B*^b *F*
*D*mi *G*mi *C*⁷
dým nestoupá, každý tvor ví,
*F*⁷ *G*mi *A*mi
že bouře zlá skloní hlavy nám,
B^b *C*⁷ *F*
v ten čas i já pokání znám.
2. Na vodní pláň hledá si stín,
hladina zlá, šedá jak cín,
už neskrývá povahu zlou,
než přijde déšť, spojí se s tmou.
3. Dokázal déšť letní tíhu smýt,
omyl si tvář, duši nechal být,
v ní roste stín, jas mi upírá,
před sluncem mříž pevně zavírá.

49. Railroad Bill (Rangers)

D
R: Railroad Bill, Railroad Bill,
F[#] *G*
volali všichni ze všech sil,
A *D*
jen hraj, hraj, hraj,
A *D*
volali: hraj nám, Railroad Bill!

- D*
1. Jak začal první tón, tak zazněl andělů chór,
F[#] *G*
ostatní dělali mu správněj sbor,
A *D*
když hrál, hrál, hrál,
A *D*
hrál nám Railroad Bill.

2. Railroad Bill, nemluv a něco tam dej,
už ani chvíli teďka neváhej
a hraj, hraj, hraj,
volali: hraj nám, Railroad Bill!

R:

3. Railroad Bill, s tebou se chceme smát,
dáme ti všechno, co si budeš přát,
jen hraj, hraj, hraj,
volali: hraj nám, Railroad Bill!
4. Railroad Bill, Railroad Bill,
celou noc mezi námi byl
a hrál, hrál, hrál,
u čerta hrál nám Railroad Bill.

*A*⁷
*: Hrál, hrál Railroad Bill,
D
hrál, hrál Railroad Bill,
*A*⁷
hrál, hrál Railroad Bill,
G *A*⁷ *D*
hrál nám Railroad Bill.

*,

*,

50. Rocky Top (Rangers - Plavci / F. a B. Bryant)

1. Já stál jsem jednou dávno v Rocky Top,
Ami G C
tam dole v Tennessee Hills,
F C
můj úsměv z tváře zmizel právě tak
Ami G C
jak stromu podzimní list.
2. Já neznal v mládí nic než Rocky Top,
kdo neodešel, nemusí zpět,
mý štěstí nemělo sílu odolat,
oslavilo nadějí křest.
- R: Rocky Top, snů dětských miň, vzpomínat prej se smí,
C B^b C B^b C
chci zpět do Rocky Top, Rocky Top Tennessee, Rocky Top Tennessee.
3. Ten den, co jsem ji potkal v Rocky Top,
nad jiné se krásnější zdál,
já bez loučení vale dal Rocky Top,
ve velkoměsta náruč ji vzal.
4. Stále si říkám: tenkrát v Rocky Top
osud si se mnou jen hrál,
zmizela láska a dívka taky tak,
teď bych se domů snad bál.
- R:
5. Teď, když jsem poznal, co je Rocky Top,
na tváři smutek mi zbyl,
krásnou dívku z rodných Rocky Top
ztratil jsem a znovu sám byl.
C B^b C B^b F C
- R: + Rocky Top Tennessee ...

51. Romance 16. léta (Rangers - Plavci)

1. Šla pískem, tváře zářící,
Ami G
slova bral jí z úst vítr sílicí,
F E
šla pískem touhy a váhání
Ami Dmi Ami
bosá divenka krásná jak svítání.
- R1: Znám ten písek, ten vítr, tu pláž,
C G
jsem tvá touha, jsem tvé váhání,
F E
jsem tvé dětství, tvůj sen, tvoje stráž,
C G
která ohníčky v očích ti chrání.
F E Ami
2. Jdou pískem, ve vlasech dešť průzračný,
slova bral jim z úst vítr zázračný,
jdou pláží prvního líbání
bosé divenky krásné jak svítání.
- R2: Znám ten příliv, co smysl stopy tvé
v písku šťastného stmívání,
mávej dětství a přej lásce své,
ať ti ohníčky za víčky chrání.
F E F A
- R:2 + ať ti ohníčky za víčky chrání ...

52. Škatule (Rangers - Plavci)

1. Času díz přetéká, portýr mříž odmyká,
G C G
Hmi Emi C D
porta v pantech skřípe, otvírá se, nikdo ať nemešká,
G H C G
pojdte blíž, pojdte dál, kdo s sebou smutek vzal,
Emi Ami D G
na hřebík ho pověsil, hned se smál.
- R: Škatuli má každej z vás a v ní sny zamčený,
G C D G
Emi A D
jednou za rok najde klíč ztracený, ó jé,
G H C G
jedenkrát každej z vás jim uzdu povolí,
Emi Ami D G
jedenkrát za rok ví, co je v ní.
2. Pro ty z vás, kdo náhodou smutek doma nechali,
dobrou náladu jim opatříme, nic ji nezkalí,
pojdte blíž, pojdte dál, chuďas boháčem se stal,
neboť když mu bylo nejhůř, tak se smál.
- R:
- R: + jedenkrát každej z vás jim uzdu povolí,
G H C G
Emi Ami D G C G C G C G
jedenkrát za rok ví, co je v ní.

53. Slunovláška (Rangers / K. Rogers, S. Glassmayer)

1. Slunce dny sváří a léto vytváří, je skalice jak nebe modrá,
E A E
H
kdekdo si zkouší, je-li voda vodorovná,
E A
jestlipak víte, že se chudíte, když jste jako smutný pán,
E H E
je tady léto, to není dobře být sám.
2. Stačí jen chvíli dodat si síly, pozor, hoří, přihorívá,
má daleká dívka je tady, už se na mně dívá,
stůj při mně, lásko, ať, Slunovláško, tě mám, ó,
je tady léto, to není dobře být sám.
- R: Je, Slunovláško, den první, už se bojím loučení,
E A H E
C#mi C H E
proč léto s tebou má jen devadesát dní.
3. Spolu jsme hráli o lásce a králi, co potkal dívku slunovla-
sou,
na jevišti léta kulisy světa hasnou,
denní premiéry, nikdo nám netleská zas, ó,
zda dobře jsme hráli, to ukáže jenom čas.
- R:
- R: + proč léto s tebou má jen devadesát dní ...
E C#mi C H E

54. Smutný psaní (Rangers - Plavci)

1. Dnes je pro mě černý, nejsmutnější ráno,
dopis dostal jsem černě ozdobený,
nevím ještě, co je tam uvnitř napsáno,
když ho vidím, oči mám zarosený.
2. Tak tu sedím, v ruce mám tak smutný psaní,
máma píše, že si Pánbůh tátu vzal,
je teď sama doma, nemá nikde stání,
abych prej se za ní domů podíval.
3. Kdybych šel hned nejrychlejší koně sedlat,
s větrem v zádech letět chtěl bych jako blesk,
nemoh' bych pro mámu nic jiného dělat,
než jí otřít slzy a zahnat jí stesk.
- Rec:** Vzpomínám si dobře na to krásný ráno,
když jsem mámě, otci lehce sbohem dal,
otec říkal mi, že mám v osudu napsáno,
abych celej život do svezích rukou vzal.
- 4.=3. + než jí otřít slzy a zahnat jí stesk ...

55. Štěstí (Rangers - Plavci / Cannon, Wood)

1. Kdo má štěstí, ožení se jen se starší paní,
kdekdo to snad dnes už ví,
vem si tu, co let má víc,
chceš-li trochu v klidu žít,
to, příteli, ti můžeme říct,
že dům čistý budeš mít,
kdo má štěstí, ožení se jen se starší paní,
nikdy nelení se jí.
- R:** Vem si tu, co let má víc,
chceš-li trochu v klidu žít.
2. Kdo má smůlu, tak si vezme dívku hodně mladou,
ta jen sedí a mluví,
jeden den ji nebude mít,
zmizí někde v ulicích,
smůlu má ten, kdo se zhlíd'
v rozpustilých mladících,
z pokojíku na něj potom prázdnota jen civí,
hlava brzy zšeďiví.
- R:** + chceš-li trochu v klidu žít ...

56. Třicetová opera (Rangers-Plavci / Malloy)

1. Až budeš jednou sám a nebudeš mít plán,
venku taky špatnej den, ty nebudeš chtít ven,
vem tři centy s sebou a banjo do rukou,
zajdi si k nám, tvá bída nevadí,
my máme tam kapelu, zpěvy dáš v ní.
- Rec:** Tedy to je práce, tohlecto,
zmrzlým prstíkem do struny se strefit - žádná velká sláva.
2. Opera zve se dům, kde ukážeš svůj um,
dvě kytary, housle s tím, a basa vede prim,
děvče tu s námi je, co zpívá árie,
jsi zde vítán a hraj dlouho
a ukaž nám, jestli znáš hrát sólo.
3. Co s námi to dělá, když spustí jak z děla
takovej tichej hoch, a jakej je to divoch,
basista bude rád, přišel mu kamarád,
všichni to ví, že hledá k sobě ty,
kteří si kuplety zahrají s ním.

57. Ta zem je tvá zem (Rangers - Plavci / Woody Guthrie)

1. Ta zem je tvá zem, ta zem je má zem
od Californie po New York Island,
tam můžeš bloudit, jak se ti zlíbí,
ta zem je všech, to každéj ví.
2. Mám jen svý mládí a majetek žádnej,
ti co jim to vadí, ať si jdou, kam chtěj',
kdo chce, jde se mnou, ať pozná jednu,
že ta zem je všech, to každéj ví.
3. Slunce už svítá, cesta mnou zmítá,
dávno dobře vím, každéj kraj mě vítá,
když sněhy sejdou nebo listy spadnou,
ta zem je všech, to každéj ví.
4. Pomněnky vadnou, mé ruce chladnou,
tu zem obejmout naposled prahnou,
plány se hatí, dech už se krátí,
ta zem je všech, to každéj ví.
- 5.=1.

58. Už mám jen jedinej cent (Rangers / A. Podell, W.60. **Věčné léto najdem** (Rangers - Plavci) Schorr)

R: $\begin{matrix} D & G & A & D & G & A & D & G & A & D & G & A \\ D & & A & & D & & G & & & & & \end{matrix}$
 Už mám jen jedinej cent, už mám jen jedinej cent,
 já se loučím, milá Kate, vím, že to tak musí bejt,
 $\begin{matrix} D & G & A & D & G & A & D & G & A & D & D^7 \end{matrix}$
 když už mám jen jedinej cent, říkám, že mám jen jedinej cent.

1. $\begin{matrix} G & & D \\ G & & A \end{matrix}$
 Bral jsem celej plat, prej za práci snad,
 já jen jezdil a jen se pral,
 $\begin{matrix} G & & D & Hmi \\ D & G & A \end{matrix}$
 byl to ostrej křen, jsem však spokojen,
 ale teď bych se odkulil dál.

R:
***** $\begin{matrix} G & & D \\ G & & A \end{matrix}$
 Byli jsme spolu dýl, než bych pochopil,
 bližší než tenhle chlív,
 $\begin{matrix} G & & D & Hmi \\ E & & A \end{matrix}$
 ty víš, jakej jsem, když jdu s parťákem,
 kterej dostal svý prachy už dřív.

2. Byl to dobrej flám, ale teď už mám jen,
 co by pes vymňoukal,
 uč se počítat, víš že mám tě rád,
 ale teď bych se odkulil dál.

R:
3. Je to drahej špás, ale přijdu zas,
 Kate, no tak, pusť mě ven,
 rád se podívám, když mám víc, než mám,
 když mám víc než jen cent.

$\begin{matrix} G & D & G & A & D & Emi & F\#mi & G & D & A & D & A & D \end{matrix}$
R: + že mám jen jedinej cent ...

R: $\begin{matrix} C \\ F & C \\ G & C & Ami \\ F & G & C \end{matrix}$
 Půjdem za sedmero řek a za sedmerý stín,
 tam, kde neplatí se nájem,
 přejdem sedmerý háj, pak poznáme ten kraj,
 a tam věčné léto najdem.

1. $\begin{matrix} C \\ F & C \\ D & G \\ C \\ F & C \\ F & C & F & C & F & C & F & C \\ G & C \end{matrix}$
 Mám v tom kraji svou horu kouzelnou,
 můj táta, děd ji znají,
 snad už za deset nebo za sto let
 jí někdy jméno dají,
 pod tou horou je rohů hojnosti
 pro všechny, v září, v máji,
 a kdo chuť má, ať se nezdráhá, ať s námi si o ní zazpívá,
 v tom věčné léto najdem.

R:
2. Kdybych náhodou cestu zapomněl,
 to smíte mít mi za zlé,
 snad jste příhodu s horou kouzelnou
 nebrali zcela vážně,
 kdyby někdo z vás tuhle horu znal,
 ať nemá to jen za své,
 a když chuť má, ať se nezdráhá, ať s námi si o ní zazpívá,
 v tom věčné léto najdem.

R:
 $\begin{matrix} G & C & F & C & F & C & F & C \end{matrix}$
R: + věčné léto najdem ...

59. Ukolébavka pro Mary Anne (Rangers / R. Sparks)

1. $\begin{matrix} D & G & A & D \\ Hmi & Emi & A \\ D & F\# & G & A \\ D & Hmi & Emi & A & D \end{matrix}$
 S tmou vchází k nám zas nebe, plno hvězd,
 ta bílá krásná zář,
 spinkej už, maličká, dlouhý byl den,
 bude něco se ti zdát, jen ne pláč, ani pláč, Mary Anne.

2. Jak bílý míč je měsíc pod nebe,
 jen sáhnout, jít si hrát,
 Ještě jednu pohádku, a víčka zavře sen,
 než tvá slůvka, tvá, schová noci tichý smír, Mary Anne.

3. Víš, právě teď jdou všechny děti spát,
 sta příběhů teď zní,
 je tak rychlý svět, dětství uplyne jako noc,
 a jak já budeš uspávat tu svou malou, svou Mary Anne.

$\begin{matrix} D & F\# & G & A \\ D & Hmi & Emi & A & D \end{matrix}$
4.=1. + spinkej už, maličká, dlouhý byl den,
 bude něco se ti zdát, jen ne pláč, ani pláč, Mary Anne.

61. Ve svých rukou (Rangers - Plavci)

1. Najednou já svět celý v rukou mám,
 D G
najednou já svět celý v rukou mám,
svět kulatý a širý v rukou mám,
 D G
jenom ve svých rukou mám.
2. Sílu výhonků v polích v rukou mám,
krásku třešňových květů v rukou mám,
účel lampy, co svítí, v rukou mám,
jenom ve svých rukou mám.
3. Tuláka v lesích v rukou mám,
 E A
dívkou s růžovou mašlí v rukou mám,
strejdu ze zapadlý vísky v rukou mám,
 E A
jenom ve svých rukou mám.
4. I špínu městských toků v rukou mám,
i šedý smog v ulicích v rukou mám,
sílu budoucích strojů v rukou mám,
jenom ve svých rukou mám.
5. Svůj počet číší v rukou mám,
 F B^b
i svůj dobrý ráno v rukou mám,
i svůj úsměv příští v rukou mám,
 F B^b
jenom ve svých rukou mám.
6. I svůj zpěv denní v rukou mám,
svůj začátek i konec v rukou mám,
svou radost i klení v rukou mám,
jenom ve svých rukou mám.
7. Já nabízím vám, co v rukou mám,
 G C
svůj smích i pláč, ten v rukou mám,
a rozdávám, co v rukou mám,
 G C
vše, co ve svých rukou mám.
8. Tak vybírej z toho, co v rukou mám,
jen lásku a štěstí tu v rukou mám,
tu rozdávám lidem, tu v rukou mám,
najednou ve svých rukou mám,
 F G C
najednou ve svých rukou mám.

62. Ví to každéj, ví (Rangers)

- *: Zůstat doma snít, zůstat doma spát,
kdo tohle po nás bude chtít, tomu se budem smát.
- D G D
R: Zůstat doma snít, zůstat doma spát,
 Hmi E A D
kdo tohle po nás bude chtít, tomu se budem smát.
- D A
1. Kolikrát jsem chtěl už mít lady, svou lady,
 D A D
na ranči s ní hezky žít, ví to každéj, ví.
- R:
2. Kolikrát jsem měl už jet k lady, své lady,
žádnej vlak se nehnel zpět, ví to každéj, ví.
- R:
3. Kolikrát já o ní snil, o lady, své lady,
a bludnej kořen překročil, ví to každéj, ví.
- R:
4. Kolikrát jsi přísahal lady, své lady,
lásku pak čas vymazal, ví to každéj, ví.
- R:
- R:

63. Vítám vás (Rangers - Plavci)

1. Vítám vás, můj slyšte hlas, haleluja,
vítám vás, ať stojí čas, haleluja.
- A D A
2. Vítám vás jak poutník déšť, haleluja,
 $C^\#$ mi Hmi A E A
znaven žárem prašných cest, haleluja.
3. Vítám vás, jak slunce zář, haleluja,
vítá novou dětskou tvář, haleluja.
4. Vítám vás, jak vítá déšť, haleluja,
jarní záhon zralý kvést, haleluja.
5. Vítám vás jak včelař plást, haleluja,
vítám vás jak rolník klas, haleluja.
- 6.=1.
- 7.=1.

64. Víím, víím (Rangers - Plavci)

R1: $\begin{matrix} C & & F \\ \text{Vím, víím, že cestou tou} \\ & C & G \\ \text{někam musím dále jít,} \\ C & & F \\ \text{vím, víím, že ani jednou} \\ & C & G & C \\ \text{v životě nesmím milou zřít.} \end{matrix}$

1. $\begin{matrix} C & & E\text{mi} & & F & C \\ \text{Vše, co jsem měl, to jsem opustil} \\ & F & & G & C & G \\ \text{jen proto, abych viděl světa kraj,} \\ C & & E\text{mi} & & F & C \\ \text{zklamání větší jsem snad nezažil,} \\ & F & & G & & C \\ \text{tak řekněte mi, kde najdu ráj.} \end{matrix}$

R1:

2. Skřítko, co jsem ho jak dítě znal,
toho o radu jsem požádal,
on mi na kolena přikázal
a tiše mi pak povídal:

R2: Víš, víš, že cestou tou
někam musíš dále jít,
víš, víš, že ani jednou
v životě mesmíš milou zřít.

3. Zpátky chci k tomu, co jsem opustil,
teď už jsem viděl světa kraj,
zklamání větší jsem snad nezažil,
teď víím, víím, že doma je ráj.

R1:

65. Víina víina (Rangers - Plavci / D. Tiomkin, P. F. Webster)

1. $\begin{matrix} A\text{mi} & & E & & A\text{mi} & & G \\ \text{Hladinou svojí němou poví víno pravdu celou,} \\ & C & & D\text{mi} & & H^7 & E \\ \text{sklenkou první se mluvit brání, snad s další odpověď dá.} \end{matrix}$

R: $\begin{matrix} A^7 & & D\text{mi} & & G^7 & & C \\ \text{Pravdu dál víno tají, a kdo málo víno zná,} \\ & A\text{mi} & & H^7 & & A\text{mi} & E & A\text{mi} \\ \text{zapomíná, že nepoví, když je zpráva zlá.} \end{matrix}$

2. Roky dál kolem nás letí, vrásek pár a pár dětí,
radu dej mi, révo zlatá, jak v ráji chtěl bych si žít.

R:

3. Vzpomínkou na mládí trpí, a kdo se jí nezbaví,
radu dej mu, révo zlatá, jak čas se zastaví.

R: $\begin{matrix} A^7 & D\text{mi} & G^7 & C & E & A\text{mi} & H^7 & A\text{mi} & E & A\text{mi} \\ + & \text{zapomíná, že nepoví, když je zpráva zlá ...} \end{matrix}$

66. Zrada je v soutěškách (Rangers / S. Robin)

1. $\begin{matrix} E\text{mi} & & H\text{mi} & E\text{mi} & & C \\ \text{Kdo s kloboukem v ruce zkusil projít svět,} \\ & & & & & H^7 \\ \text{ten náramně musel se splést} \\ E\text{mi} & & E\text{mi} & & H\text{mi} & & \\ \text{a rychle se vrátil, na zem z výšky slét',} \\ & & & & & & E\text{mi} \\ \text{žitím že je pušku v ruce nést,} \\ & & A\text{mi} & & E\text{mi} & & \\ \text{jak v poušti, i u řeky stezka je v horách,} \\ & & C & & & & H^7 \\ \text{když jít chceš za všednosti práh,} \\ & & E\text{mi} & & E\text{mi} & & H\text{mi} \\ \text{tak tvá zbraň je přítel, když výstřel ze skal zní,} \\ & & & & & & E\text{mi} \\ \text{zrada je v soutěškách.} \end{matrix}$

R: $\begin{matrix} E\text{mi} & & H\text{mi} & C & & E\text{mi} \\ \text{Víru v tvou sílu dává ti zbraň,} \\ & C & & H\text{mi} & & E\text{mi} \\ \text{prohraje, kdo má jen prázdnou dlaň.} \end{matrix}$

2. Ber život jak příběh, kterej už se stal,
tehdy snadnej se zdál,
víš, že chceš být, s někým žít, dnes se smát
z těch, co se toulat šli po hvězdách,
kdo vůli měl zdolat hory vysoký,
na štítko zblízka si sáh',
jen tak prošel světem, protože už ví:
zrada je v spoutěškách.

R:

3. Muž svůj most spálil, za zradu stisknul spoušť
a tváře mu zbledly jak sníh,
pak svý sny hned sbalil, srdce jako poušť,
a tíhu z duše splách' až démon líh,
kdo sám míval ráno ve vlasech vítr z hvězd,
směl píšně o tom hrát na štrekách,
psát o touze žít a znát pravdu z dlouhých cest:
zrada je v soutěškách.

R: $\begin{matrix} E\text{mi} & & H\text{mi} & C & & E\text{mi} \\ + & \text{víru v tvou sílu dává ti zbraň, zrada je v soutěškách ...} \end{matrix}$

67. Zvedněte kotvy (Rangers - Plavci)

1. $\begin{matrix} D \\ \text{Už vyplouvá loď John B., už vyplouvá loď John B.,} \\ & & & & & A \\ \text{okamžik malý jen, než poplujem dál,} \\ & & & & & D \end{matrix}$

nechte mě plout, tak nechte mě plout,
 $\begin{matrix} G & & G\text{mi} \\ \text{nechte mě plout, tak nechte mě plout,} \\ D & & A & & D \end{matrix}$
sil už málo mám, tak nechte mě plout.

2. Nejdřív jsem se napil, na zdraví všem připil,
vím, že cesta má konec už má,
tak nechte mě plout, tak nechte mě plout,
nechte mě plout, tak nechte mě plout,
sil už málo mám, tak nechte mě plout.

3. Sklenici svou dopil, zakrátko u mne byl,
okovy na ruce dal a pistole vzal
šerif John Stone, ó, šerif John Stone,
šerif John Stone, ó, šerif John Stone,
moji svobodu vzal šerif John Stone.
 $\begin{matrix} D & & A & & D \\ + & \text{sil už málo mám, tak nechte mě plout ...} \end{matrix}$

68. Zlomená růže (Rangers / Turner)

R: $\begin{matrix} D & G & F^\# & Hmi \\ V & srdci & zlámanou & mám & růži, & jež & měla & kvést, \\ F^\# & G & A & D \\ a & tak & toulám & se & sám & tou & samotou & cest. \end{matrix}$

1. $\begin{matrix} D & G & F^\# & Hmi \\ Prachem & táhnu & svůj & stín, & když & jdu & k & západu & blíž \\ F^\# & G & A & D \\ a & kde & před & ranní & rosou & v & skalách & najdu & si & skrýš, \\ & G & F^\# & Hmi \\ noc & jak & vodopád & padá, & vodopád & vlasů & tvých, \\ F^\# & G & A & D \\ na & bílá & záda & sladce & jak & první & hřích. \end{matrix}$

R:

***** $\begin{matrix} F^\# & G & A & D \\ Možná & v & náruči & spánku & sen & bude & se & zdát, \\ G & E^7 & A \\ já & aspoň & v & tom & spánku & šťastně & budu & se & smát. \end{matrix}$

2. V dálce za mnou už leží v údolí rodný dům,
starý kostelík s věží, to vše patří už snům,
ta tvář, co už není, tichý smích, něžný pláč,
jdu dál k zapomnění jak vyhnany hráč.

R:

R:

69. Zuzana (Rangers)

***** Ó, Zuzano, zdali mě ráda máš,
Zuzano moje milá, zdali si vzpomínáš.
 $\begin{matrix} G & D \\ Sjíždím & z & hor & do & údolí, & kde & hučí & Tennessee, \\ D & G \\ jedu & za & svou & Zuzanou & přes & hory, & přes & lesy, \\ D \\ Odjel & jsem & z & Alabamy & s & banjem & na & kolenou \\ G & D & G \\ a & jedu & až & do & Louisiany, & tam & mám & lásku & svou. \end{matrix}$

R: Ó, Zuzano, zdali mě ráda máš,
 $\begin{matrix} G & D & G \\ moje & milá & Zuzano, & zdali & si & vzpomínáš? \end{matrix}$

2. Jedu nocí za Zuzanou, jedu nocí sám,
na tý cestě daleký jen jedinej cíl mám:
vidím svoji Zuzanu, ten svůj cíl dalekej,
už chutnám její koláče, no tak, holka, neplakej!

R:

3. Nevadí, že slunce pálí, nevadí, že hřmí,
brzy budu v New Orleans, už brzy budu s ní,
ten, kdo žije v Louisianě, ten to jistě ví:
když má někdo velkou radost, tak volá „á-úí“!

R:

4. Já nechci zůstat jen tak sám, nejsem holt ten typ,
až přijdu k tobě, Zuzano, tak hned mně bude líp,
a když ji nikde nenaжду, vždyť svět je kulatej,
já žalem umřu, pohřběj' mě, Zuzano, neplakej!

X: Ó, Zuzano, neplakej, ty jedinej jsi můj cíl dalekej,
 $\begin{matrix} G & C & G & D \\ ó, & Zuzano, & neplakej, & ty & jedinej & jsi & můj & cíl & dalekej, \\ G & C & G & D & G \\ ó, & Zuzano, & neplakej, & ty & jedinej & jsi & můj & cíl & dalekej, \\ C & D & G \\ ó, & Zuzano, & ó, & Zuzano, & ó, & Zuzano! \end{matrix}$

70. Ženění, ženění (Rangers - Plavci)

$\begin{matrix} Ami & E & Ami & E \\ 1. & Byl & jsem & si, & byl & jsem & svým & volným & chlapcem, \\ Ami & E & Ami & E \\ moh' & jsem & si, & co & chtěl, & dělat, \\ Ami & E & Ami & E \\ byl & jsem & si, & byl & jsem, & ale & už & nejsem, \\ Ami & E & Ami \\ stalo & se, & že & jsem & ženat. \end{matrix}$

R: $\begin{matrix} A \\ [: & Je & to & pravda, & jsi & jak & hnízdo & vosí, \\ E^7 & A \\ a & já & jsem & ten, & koho & ty & vosy & kosí. :] \end{matrix}$

2. Kdyby mi někdo volný den vrátil,
neženil bych se, i kdyby mi platil,
zaplatil, platil, nutil mě silou,
nechci, abys byla ženou mojí milou.

R:

3. Vždyť to ženění, to pro mě není,
horší vězení není,
z vězení pomůže máma, tatíček,
od ženy nemůže, leda sám pámbíček.

R:

71. 25 minut a dost (Rangers - Plavci)

1. $\begin{matrix} G \\ \text{Šibenici vidím na dvoře stát,} \\ D \qquad G \\ \text{mám dvacet pět minut a dost,} \\ \text{a celý město čeká, jak tam budu řvát} \\ D \qquad G \\ \text{za čtyřiadvacet a dost.} \\ \text{Teď mi nesou rajskou s fazolemi,} \\ D \qquad G \\ \text{mám dvacet tři minut a dost,} \\ \text{a nikdo se nezeptá, jak je mi,} \\ D \qquad G \\ \text{když mám dvacet dva minut a dost.} \\ C \end{matrix}$
- R:** $\begin{matrix} C \\ \text{Píšu guvernérovi pár prosebnejch vět,} \\ G \qquad D \\ \text{jen dvacet jedna a dost,} \\ G \\ \text{volám starostu, šel však na oběd,} \\ D \qquad G \\ \text{mám dvacet minut a dost.} \end{matrix}$
2. Pak mi šerif řekl: „Kat tě naučí, máš dvacet bez jedný a dost!“
„Já jsem nevinnej,“ křičím mu do očí, osmnáct minut a dost.
Pak jsem volal na strážce: „Pusť mě ven, mám jen sedmnáct minut a dost,“
on řekl: „Případ se ukončil, zkus to za tejdén, máš jen šestnáct minut a dost!“
- R:** Můj právník prej, sorry, nebyl ve formě, tak mám patnáct minut a dost, jó, když jsi tak sorry, tak to vem místo mě, já mám čtrnáct minut a dost.
3. Páter mi slíbil cestu do nebe už za třináct minut a dost, mluví o ohni, a mě strachy zebe, mám jen dvanáct minut a dost.
No teď se zkouší provaz i celá poprava, jedenáct minut a dost, všechno jim funguje, to je votrava, jen deset minut a dost.
- R:** Snad přiveze mi milost četa vojáků, devět minut a dost, jenže tady nejsme asi v žádným bijáku, vosm minut a dost.
4. Jdu pravou nohou na žebřík z chodníku, už jen sedm minut a dost, jó, musím si dát pozor, mám výron v kotníku, šest minut a dost.
Už mám provaz na krku, jsem zbavenej pout, jenom pět minut a dost, tak mě pojdte někdo rychle vodříznout, čtyři minuty a dost.
- R:** Vidím dole u řeky koně pít, mám tři minuty a dost, mně se líbí svět, já nechci nikam jít za sto dvacet vteřin a dost.
5. Dole dav má radost z mé smrti, šedesát vteřin a dost, už se houpám ... a dost.

72. 500 mil (Rangers - Plavci)

1. $\begin{matrix} G \qquad Emi \qquad Ami \qquad C \\ \text{Plakat budeš, dívko má, že odešel jsem z domova,} \\ Ami \qquad D \qquad C \ D \\ \text{že odešel jsem z domova snad stovky mil,} \\ G \qquad Emi \qquad Ami \qquad C \\ \text{stovky mil, stovky mil, stovky mil, stovky mil,} \\ Ami \qquad D \qquad G \ D \\ \text{že odešel jsem z domova snad stovky mil.} \end{matrix}$
2. Čas, ten lásce ublížil, vzdálení jsme pětset mil, srdce můj teď prožívá moc těžkých chvil, těžkých chvil, těžkých chvil, těžkých chvil, srdce můj teď prožívá moc těžkých chvil.
3. Celou noc teď přemítám, že jsem zůstal sám a sám, lavici teď nádražní za lože mám, za lože mám, za lože mám, za lože mám, lavici teď nádražní za lože mám.
4. Cestu zpátky dobře znám, ale kapsu prázdnou mám, tak v tý dálce daleký zůstanu sám, zůstanu sám, zůstanu sám, zůstanu sám, zůstanu sám, [: tak v tý dálce daleký zůstanu sám ... :]

1. Rangers - Plavci / B. Woodley	Ave Dies.....	1
3. Rangers - Plavci / T. T. Hall	Balíček karet.....	1
2. Rangers - Plavci	Běžci dlouhých tratí.....	1
6. Rangers - Plavci	Billy Špunt.....	2
4. Rangers - Plavci / J. Talley	Blues pátého koutu pokoje.....	2
5. Rangers - Plavci / Sanaugh, Austin	Brnění.....	2
7. Rangers / R. Rose, Delaney	Buldok.....	3
9. Rangers - Plavci	Colorado.....	4
8. Rangers / G. Wyle, B. Olofson	Černovlasá Lu.....	3
10. Rangers / R. Sparks	Denver.....	4
12. Rangers / N. Wodds, R. Sparks	Dostavník.....	5
11. Rangers - Plavci	Drak od bílé skály.....	5
13. Rangers - Plavci	Duby.....	5
14. Rangers / B. Gibson	Hory a nížiny.....	5
15. Rangers - Plavci / Rintye	Chvíli.....	6
18. Rangers / R. Sparks	Je ze mě tulák.....	6
16. Rangers / K. Lehning, K. Stegal	Jsi mým osudem.....	6
17. Rangers - Plavci	Jullianne.....	6
22. Rangers - Plavci / David Ante	Kdo má právo.....	8
23. rangers	Když náš dědek pálí whisky Rangers / N. Wodds, V. Holtzman	8
21. Rangers - Plavci	Kopej hrob můj.....	7
24. Rangers - Plavci / Donald Leroy Earl, Hershel P. Nixon	Kouzelník.....	8
25. Rangers - Plavci / Roger Miller	Král silnic.....	9
19. Rangers - Plavci /J. Horton, T. F. Frank	Křížník Bismarck.....	7
20. Rangers - Plavci / Hank Williams	Květy dej.....	7
27. Rangers - Plavci	Láska je věc kouzelná.....	9
26. Rangers - Plavci / Roger Miller	Lenka.....	9
30. Rangers - Plavci / D. Wilson	Mám rád swing.....	10
28. Rangers / R. Sparks	Mississipi.....	9
29. Rangers - Plavci	Modrý měsíc.....	10
35. Rangers	Na start.....	11
31. Rangers - Plavci / M. D. Hughes, J. Mac Rae, B. Morrison	Nedávno byl jsem školák.....	10
36. Rangers - Plavci	Nejde zapomenout.....	11
32. Rangers - Plavci	Nejmoudřejší doktor.....	10
33. Rangers - Plavci	Neplač, malá.....	11
34. Rangers - Plavci	Nos pro trable.....	11
40. Rangers - Plavci	Oh Shenandoah.....	12
38. Rangers - Plavci	O málo víc.....	12
39. Rangers - Plavci	Orchidej.....	12
37. Rangers - Plavci	Otec a syn.....	12
41. Rangers - Plavci	Pár koní.....	13
46. Rangers - Plavci	Pes suverén.....	14
42. Rangers - Plavci	Plavci.....	13
47. Rangers - Plavci	Pojď ven.....	15
44. Rangers - Plavci / Huddie Leadbelly	Pole s bavlnou.....	13
45. Rangers - Plavci	Poutník s kytarou.....	14
43. Rangers - Plavci / Ch. G. Chevallier	Profesor.....	13
49. Rangers	Railroad Bill.....	15
48. Rangers - Plavci	Rákosí.....	15
50. Rangers - Plavci / F. a B. Bryant	Rocky Top.....	16
51. Rangers - Plavci	Romance 16. léta.....	16
53. Rangers / K. Rogers, S. Glassmayer	Slunovlásky.....	16

54.	Rangers - Plavci	Smutný psaní	17
52.	Rangers - Plavci	Škatule	16
55.	Rangers - Plavci / Cannon, Wood	Štěstí	17
57.	Rangers - Plavci / Woody Guthrie	Ta zem je tvá zem	17
56.	Rangers-Plavci / Malloy	Třicetová opera	17
59.	Rangers / R. Sparks	Ukolébavka pro Mary Anne	18
58.	Rangers / A. Podell, W. Schorr	Už mám jen jedinej cent	18
60.	Rangers - Plavci	Věčné léto najdem	18
61.	Rangers - Plavci	Ve svých rukou	19
64.	Rangers - Plavci	Vím, vím	20
65.	Rangers - Plavci / D. Tiomkin, P. F. Webster	Vina vína	20
63.	Rangers - Plavci	Vítám vás	19
62.	Rangers	Ví to každej, ví	19
68.	Rangers / Turner	Zlomená růže	21
66.	Rangers / S. Robin	Zrada je v soutěžkách	20
69.	Rangers	Zuzana	21
67.	Rangers - Plavci	Zvedněte kotvy	20
70.	Rangers - Plavci	Ženění, ženění	21
71.	Rangers - Plavci	25 minut a dost	22
72.	Rangers - Plavci	500 mil	22